

Festival Fools 1983:

Festival Fools er tiltak sum hefur til endamálið at royna nýggjar leiðir innan leiklist. Hetta er fjórðu ferð at gyklarastevnan verður hildin í Keypmannahavn, er altjóða stevna, sum danir hava skapt. Tiltakið fekk 900.000 kronur í stuðul frá danska statinum.

Ein roynd at mennna leiklist

Orð og myndir:
Dagný Joensen

Altjóða «Festival Fools», gyklarastevnan, sum nú hefur verið hildin í Keypmannahavn fjórða árið á rað, er sjónleikarstevna sum í innihaldi snýr seg um skeiðvirksemi og sýning av nýggjari leikgreinum innan sjónleik, dans, mimuleik, gyklaraleik o.a.

Henda gyklarastevna hefur savnað fólk í hundratali frá øllum heimsþortum í royndini at skapa mennandi sjónleik og fyrri at skapa íblástur hjá fólki sum fáast við sjónleik í frítíðini ella sum yrkisleikarar.

Í ár hava 40 leikbólkur vitjað í Keypmannahavn í døgnum 13. juni og 17. júlí úr Afrika, Onglandi, Pólandi, Bretlandi, Svøríki og Raklandi. — bert fyrri at nevna nakrar, sigur Róland Samuelson og Rosa á Rógvu, yrkisleikarar úr Grímu, sum vóru vit í gyklara stevnuni eins og tey vóru á skeið innan sjónleikargreinina: ósjónligan leik og sjónleikarteknikk — hetta seinasta fyrri at fáa ymsar nýggjar hættir at undirvisa eftir á kvöldskúlanum, sum Gríma hefur skipað fyrri síðan 1977, tá leikbólkurin varð stovnaður.

Spurd hvussu tey komu við í hetta virksemd síga Róland Samuelson og Rosa á Rógvi, at tey sóu lýsing í einum tíðarriti. Stuðul fingur tey frá Landsstýrinum og býráðnum í Havn. Tey sóktu eisini Dansk-Færøsk Kulturfond, men her var svarið, at stuðul kundi ikki gevast, tí hetta var at

meta sum altjóða skeiðvirksemi.

— Hetta halda vit vera lögð — serliga tá vit hugsa um virðið at fáa nakað nýtt inn í kvöldskúlaundirvísingina, sum eigur at koma flestu ungfolki til góðar, sum hvørt ár ganga á dramaskeið, siga Róland Samuelson og Rosa á Rógvu.

Ósjónligan leik

— Tað er greitt, at tá so nógv fólk og leikbólkur hittast og framføra so stutt tíðarskeið, so er ikki gjørligt at siggja allar sýningarnar. — Vit halda tó, at tað vit vóru askoðarar til var dygdargott í nógvum førum, men eisini var nógv framført, sum vit ikki hildu vera so nógv vert.

Vit eru treisk

Hóast framtíðin hjá leikbólkunum altíð hefur verið óviss, so hefur tað eydnast at halda saman við tveimum ella fleiri leikarum í veitarhálvuni. Vit eru so treisk, at vit ikki gevast, sigur ROSA.

Í ár verða Kari Øster, Rosa á Rógvu, Roland Samuelson og Laura Joensen í leikbólkunum.

Átlanin er at framføra ein barnasjónleik og eina framførsu við trimum smaleikum eftir Dario Foo.

Gríma hefur frá byrjanini roynt at framføra leikir, sum annars ikki eru at siggja á feroyskum leikpalli.

Fólk eru ymisk á máli, tá hesir leikir verða umrøddir.

Um hvussu tað er sum sjónleikari at framføra á palli, tá móttøkan frá áskoðara síðu er so kensluliga ymisk, sigur Rosa á Rógvu.

— Í flestu førum koma fólk ikki til okkara, um tey eru ónøgd við tað vit framføra, men onkusvegna so vita vit tað kortini. Eitt nú á bygd eru teir meira opinskárað og vit hava meir enn so høyrð fólk siga, at nú mugu tit fara at framføra leikir, sum øll skilja.

Hvat siga tit tá?

— Vit halda framvegis, at tað er uppgáva okkara at framføra øðrvísi leikir enn vanligt, — út frá tí sjónarmiði, at vit eins og í øðrum londum, skulu

koma okkum viðari innan leiklist.

Hvussu hefur tað hildnast?

— Vit eins og onnur, raka sjálvsagt við síðuna av við hvørt, men tað skal eisini verða rúmd fyrri, um nýskapen skal fremjast. Vit læra eisini av teimum mistøkum, sum vit gera.

Hvussu er at framføra ein leiklut, sum ein ikki damar?

— Tað veldst um umstøðurnar, men um tú ikki kann bera í bótufloka við einum leikparti tú hefur fingið, so kann ein bera seg undan.

Um tað ikki ber til, so ert tú sjálvsagt ótrygg á pallinum, og fær ikki tað burturur, sum leikluturin er ætlaður til.

Við Lagnuklingru hava verið ymsar meiningar um leikin sum heild. Hvussu taka tit móti tí?

— Vit taka tað til eftir.

Olavsøkutiltak:

Fløsku-innsavning

Sum kunnugt, so hefur olavsøkan við sær hóp av fløskum og øðrum burturkasti, sum verður tveitt á gøturnar stevnudagarnar.

Roar Olsen upplýsir fyrri Sosialinum, at hann skipar fyrri fløskuinnsavning á olavsøku.

Hann hefur seinasta árið gjørt ymisk tiltøk, har agóðin er farin til hjálp í menningarlandum. Eitt nú hefur hann selt «Samhugakaffi», sum nógv fólk hava tikið undir við.

Í næstu viku verður ein konteynari settur við Keypsamstøkuna í Dr. Jacobsensgøtu, har fólk kunnu leggja øl og vínflokskur, sum tey hava áhuga fyrri at lata til eitt gott endamáli.

Roar Olsen sigur, at fløskurnar verða sendar til Danmarkar til avreið-

tektar, sum askoðararnir siga okkum, og rovna at laga framførsurnar eftir tí, sum fólk átala um so er, at vit kunnu geva teimum rætt í sjónarmiðum teirra.

— Tað kunnu vit mangan, og gera tað eisini.

Tit eru yrkisleikarar. Vita tit ikki betur enn áskoðarin?

— Gríma er ein yrkisbolkur, og hetta merkir bert, at vit arbeiða burturav við sjónleiki, meðan aðrir leikarar innan áhuga-bólkar, hava annað arbeiði við síðuna av.

— Vit eru ikki so yrkislærð, at vit ikki taka móti atfinningum. Tí nýðast vit at krevja av okkum sjálvum, at leikir okkara eru væl frátarnir, just tí vit hava størri møguleika at arbeiða við venjing o.a. innan leiklist, sigur Gríma at enda.

Heili 23 ymisk skeiðvirksemi vóru í boði á gyklarastevnuni í Keypmannahavn og umleið 40 leikbólkur úr øllum heimsþortum sýndu fram kynstur teirra.

Roar Olsen.